

mini przewodnik

free

+ współrzędne gps

po!skaniezwykla
masa miejsc godnych uwagi

Trasa wycieczki: Naprościej na Świnicę

czas trwania: 1 dzień, typ: piesza, liczba miejsc: 8, stopień trudności: trudna

wydrukuj i zabierz na wycieczkę!

Opis wycieczki

Trasa, którą zamierzam zaprezentować jest najłatwiejszą i najprostszą, by zdobyć Świnicę. Rozpoczynamy przy dolnej stacji kolejki na Kasprowy Wierch. I tutaj jak zwykle zachęcam do jak najwcześniejszego dotarcia do Kuźnic. Zaoszczędzimy sobie długiego oczekiwania na wjazd. Zakładam, że byliśmy wcześniej i już jesteśmy na szczycie Kasprowego Wierchu. Dzięki zaoszczędzonym minutom, a nawet godzinom możemy chwilę czasu spędzić na podziwianie Doliny Gąsienicowej z Kasprowego. Po zrobieniu pamiątkowych fotek ruszamy dalej.

Kierujemy się czerwonym szlakiem w kierunku celu naszej wyprawy - Świnicy. Po 15 minutach dochodzimy do Beskidu, najłatwiejszego dwutysięcznika do zdobycia. Dalej docieramy do Przełęczy Liliowe, gdzie mamy granicę geologiczną między Tatrami Zachodnimi i Wysokimi. Dalej dochodzimy do Przełęczy Świnickiej i już tylko pod górę do naszego upragnionego celu. Droga z Kasprowego Wierchu na szczyt Świnicy powinna zająć nam od 2 do 2,5 godz. Po dotarciu na szczyt (2301 m n.p.m.) mamy naprawdę piękne widoki. Z jednej strony Dolina Pięciu Stawów Polskich, z drugiej Dolina Gąsienicowa, z Kościelcem na wyciągnięcie ręki i po prawej Orlą Percią.

Po krótkim odpoczynku na szczycie i sesji fotograficznej schodzimy nieco w dół do szlaku i podążamy w kierunku Przełęczy Zawrat (2159 m n.p.m.). Tutaj możemy zastanowić się nad dalszą trasą naszej wędrówki. Opcji jest kilka. My jednak wybieramy szlak niebieski i powoli schodzimy do Doliny Pięciu Stawów Polskich. Po nieco ponad godzinie powinniśmy dotrzeć do Schroniska nad Przednim Stawem. Zatrzymujemy się na posilek, by nabrać sił do dalszej wędrówki. Dla głodnych polecam zupę pomidorową. Dla łasuchów obowiązkowo kawa i wspaniała szarlotka. Po zregenerowaniu sił plecak na plecy i ruszamy dalej.

Cofamy się nieco niebieskim szlakiem do Wodospadu Sikława i po 10-15 minutach podziwiamy wspomnianą Wielką Sikławę. Dalej zielony szlak i już tylko w dół Doliną Róztoki do Wodogrzmotów Mickiewicza (ok. 1,5 godz.). Tutaj krótka przerwa. Skorzystanie z pobliskich toalet i zejście drogą do Palenicy Białczańskiej (ok. 50 min.). Teraz wsiadamy do miejscowego busa i zmęczeni, ale pełni wrażeń wracamy do Zakopanego. Planując wycieczkę pamiętajmy o podstawowym wyposażeniu plecaka. Cały czas kontrolujemy także pogodę. W przypadku jej załamania nie pchamy się na siłę na szczyt, tylko schodzimy w dół do najbliższego schroniska.

Program wycieczki

Zakopane

Koleją linową na Kasprowy Wierch

Bobkociągiem na Kasprowy

Kolejka linowa na Kasprowy Wierch działa już od ponad 70 lat. Była pierwszym tego typu urządzeniem nie tylko w całych Tatrach, ale i w Polsce. Dzisiaj już niewiele osób pamięta, że kiedyś nazywano ją "bobkociągiem", od nazwiska inicjatora jej budowy - Aleksandra Bobkowskiego - ówczesnego wiceministra transportu i prezesa Polskiego Związku Narciarskiego, a prywatnie zięcia prezydenta RP Ignacego Mościckiego.

Chociaż pomysł powstania kolei linowej w Tatrach pojawił się jeszcze przed I wojną światową, dopiero dzięki Bobkowskiemu plany zrealizowano. Prace rozpoczęto w sierpniu 1935 r., mimo że inwestycja spotkała się z ogromnym protestem społecznym (przeciwni jej byli przede wszystkim obrońcy przyrody, co do dziś się nie zmieniło). Projekt zrealizowano w rekordowym tempie. Kolej budowało ok. 1000 osób, pracując na kilka zmian, a materiały dowoziły konie huculskie. Po zaledwie ośmiu miesiącach na szczycie stanął pierwszy pasażer.

Trasa przejazdu kolejki ma ponad 4 km długości i składa się z dwóch odcinków. Podróż, która należy do największych atrakcji turystycznych, rozpoczyna się w Kuźnicach (1027 m n.p.m.). Wagonik wznosi się w górę ponad czubkami świerków aż do stacji Myślenickie Turnie (1352 m n.p.m.), gdzie trzeba przesiąść się w wagon obsługujący drugi odcinek. Ten porusza się nad skałami Doliny Suchej Kasprowej aż do stacji górnej Kasprowy Wierch (1959 m n.p.m.). Jedzie z prędkością ok. 21 km/godz. i w ciągu 12 min pokonuje różnicę wysokości 936 m. W jednym górskim pojeździe, po modernizacji z 2007 r., mieści się 60 osób, jednak w sezonie letnim, ze względu na ochronę przyrody, liczba ta jest ograniczona do 30.

Dzięki kolei Kasprowy Wierch (1987 m n.p.m.) stał się jednym z najpopularniejszych polskich szczytów. Wznosi się w głównym grzbiecie Tatr i jest doskonałym punktem widokowym - można stąd podziwiać panoramę polskich i słowackich Tatr, wspaniale widać Świnicę i słowacki Krywań. Na Kasprowym mają początek liczne trasy narciarskie, tutaj też łączy się wiele szlaków pieszych. Na zejście do Kuźnic (przez Myślenickie Turnie lub Halę Gąsienicową) potrzeba ok. 2,5 godz. Można również kupić bilet powrotny, a wtedy czas przewidziany na pobyt na górze wynosi ok. 1 godz. i 40 min.

Na Kasprowym Wierchu stoi budynek obserwatorium meteorologicznego, który jest najwyższym położonym, stale zamieszkanym budynkiem w Polsce.

49°13'55"N 19°58'52"E | na mapie:A

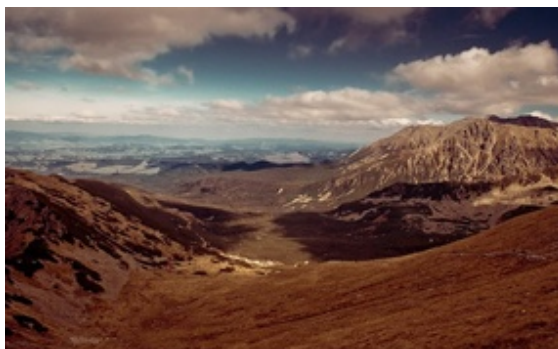
Zakopane

Wysokogórskie Obserwatorium Meteorologiczne IMGW na Kasprowym Wierchu

Na wysokości 1985 m n.p.m. stoi najwyższy położony w Rzeczypospolitej, stale zamieszkaný budynek. Mieści się w nim zbudowane w 1938 r. obserwatorium meteorologiczne i astronomiczne. Uwzględniając wysokość budynku obserwatorium, najwyższy mieszkający Polak może na stałe przebywać na wysokości 1991 m n.p.m.

Budynek zaprojektowany został przez małżeństwo Annę i Aleksandra Kodelskich, którzy kilka lat wcześniej przygotowali projekty stacji kolei linowej. Stąd też podobieństwa w architekturze obu obiektów znajdujących się na Kasprowym. Obserwatorium wzniesione zostało na rzucie prostokąta i wzbogacone o okrągłą wieżę. Jej charakterystyczne zwieńczenie stanowi ażurowa konstrukcja anemografu - przyrządu do pomiaru i rejestracji prędkości wiatru. Budynek jest murowany, a wszystkie wykończenia wykonane są z granitu - skały, z której zbudowany jest właśnie Kasprowy Wierch. Dzięki temu obserwatorium w niemal naturalny sposób wtapia się w krajobraz. W tej części Tatr przeważają wapienie, więc szczyt Kasprowego wyróżnia się nie tylko wysokością.

49°13'54"N 19°58'54"E | na mapie:B

Dolina Pięciu Stawów Świnica 2301 m n.p.m.

Na jej szczyt składają się dwa wierzchołki: południowo-wschodni (2301 m n.p.m.) i północno-zachodni – niedostępny dla turystów (2291 m n.p.m.).

Świnica wznosi się nad trzema dolinami: Doliną Gąsienicową, Doliną Pięciu Stawów Polskich i Doliną Wierchcichą.

W 1805 roku nieudaną próbę zdobycia szczytu podjął Stanisław Staszic. Pierwsi na Świnicy byli austriaccy oficerowie, którzy dokonali tam pomiarów topograficznych. W 1867 roku niższy wierzchołek zdobył Maciej Sieczka. Pierwsze zimowe wejście – Jerzy Maślanka 30 grudnia 1907 roku.

Nazwa Świnica przyjęła się dopiero w XX wieku, wcześniej szczyt nazywano Dźwinią Skalą, Szwinią Skalą, Świnnicą. Geneza nazwy wierzchołka nie jest jednak jednoznaczna. Według pierwszej wersji Świnica długo opierała się przed zdobyciem, nie pozwalała odkryć się turystom, więc zachowywała się po „świńsku”. Jest jednak i druga, bardziej prawdopodobna – masyw kształtem przypomina świnię. Górale dość często nazwy szczytów wiązali z ich wyglądem i kształtami, jakie przypominają.

49°13'13"N 20°00'17"E | na mapie:C

Zakopane

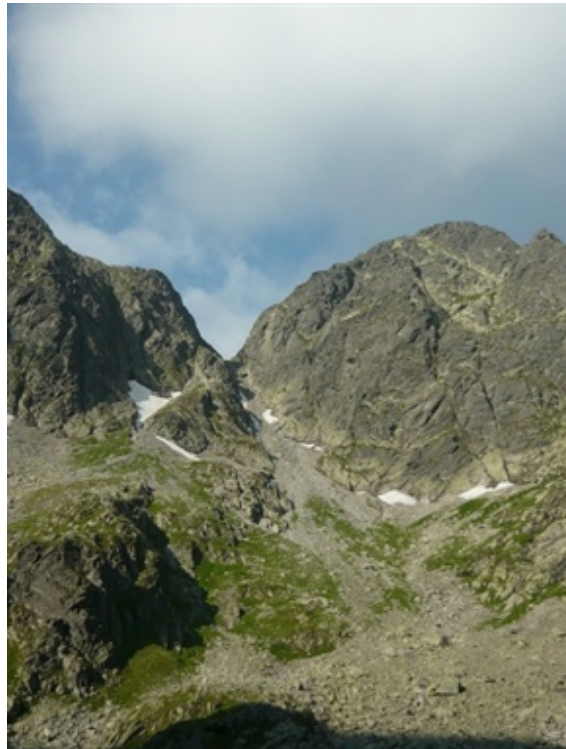
Zawrat 2159 m n.p.m.

Jest to jedna z najsławniejszych i najtrudniejszych do zdobycia przełęczy po polskiej stronie Tatr.

Istnieją trzy szlaki prowadzące na Zawrat: od strony Świnicy, od Doliny Pięciu Stawów i najtrudniejsze podejście od Hali Gąsienicowej. Przełęcz jest początkiem Orlej Perci.

Zawrat po raz pierwszy zdobyli latem 1842 roku Jakub Krauthofer i Jan Para, zaś pierwsze zimowe wejście miało miejsce 21 stycznia 1894 roku, a dokonali go Jan Grzegorzewski i Bartłomiej Obrochta.

49°13'11"N 20°01'00"E | na mapie:D

Zakopane Schronisko PTTK w Dolinie Pięciu Stawów Polskich

Historia schroniska sięga roku 1876, kiedy to z inicjatywy Towarzystwa Tatrzańskiego przekształcono stojący w Dolinie Pięciu Stawów szałas pasterski w pierwsze schronisko. Użytkowane w lecie, zimą niszczało. Remonty budynku były dość kosztowne, dlatego w 1896 roku rozpoczęto budowę nowego schroniska, prace zakończono trzy lata później.

Schronisko cieszyło się dużą popularnością, dlatego często poddawane było modernizacji. W czasie I wojny światowej zostało zdewastowane, jednak przy pomocy Kompanii Wysokogórskiej Wojska Polskiego szybko wróciło do dawnej świetności. W 1924 roku PTTK postanowiło je

udoskonalić. Budowa trwała siedem lat. W 1933 roku budynek powiększono tak, że mogło w nim nocować o połowę więcej turystów niż dotychczas. W schronisku organizowano obozy Polskiego Związku Narciarskiego.

II wojna światowa oszczędziła schronisko, jednak w 1945 roku zniszczył je pożar. Z inicjatywy państwa Krzeptowskich nad Pięcioma Stawami stanął nowy drewniany budynek, obecnie mieści się tam strażnicówka Tatrzańskiego Parku Narodowego. Schronisko powstało z gruzów po raz piąty i szczęśliwie stoi do dziś. Budynek położony jest na wysokości 1670 m n.p.m., jest to więc najwyżej położone schronisko górskie w polskich Tatrach. Niezmiennie cieszy się dużą popularnością turystów, dlatego planując w nim nocleg, należy dokonać wcześniej telefonicznej rezerwacji lub poprzez formularz rezerwacji zamieszczony na stronie internetowej. Schronisko jest doskonałą bazą wypadową na wiele tatrzańskich szlaków.

49°12'50"N 20°02'59"E | na mapie:E

Dolina Pięciu Stawów

Wielka Sikława, najpotężniejszy wodospad Tatr

Wielka Sikława ma około 70 m wysokości i opada z progu o średnim nachyleniu 35 stopni. W obłokach pyłu wodnego, w pogodny dzień słońce zapala kolorowe tęcze, ale wodospad imponuje najbardziej w czasie ulewnego deszczu...

49°12'47"N 20°02'35"E | na mapie:F

Roztoka

Dolina Rزتoki

Dolina Rزتoki jest odgałęzieniem Doliny Białki i dolnym przedłużeniem Doliny Pięciu Stawów. Ma ona długość ok. 4,5 km i powierzchnię ok. 7,0 km². Płynie przez nią potok Rزتoka. Dolinę rozpoczynają Wodogrzmoty Mickiewicza, zaś od Doliny Pięciu Stawów oddziela ją wodospad Sikława

Na wysokości 1370 m n.p.m. rozrasta się jeden z najlepiej zachowanych naturalnych lasów świerkowych, który wyżej przechodzi w bór limbowy poprzątykany modrzewiem; niektóre z drzew mogą liczyć 300, a nawet 400 lat. W dolinie wyraźnie widać ślady działalności lodowców: podcięte progami kotły, moreny boczne i środkowe. Szlak prowadzący doliną został oznakowany w 1899 roku.

49°13'25"N 20°04'05"E | na mapie:G

Zakopane

Wodogrzmoty Mickiewicza

Wodogrzmoty Mickiewicza to chyba jeden z najbardziej urokliwych wodospadów tatrzańskich. Toczy swe wody się u wylotu Doliny Rostoki, u stóp Wołoszyny, przy polanie ponad schroniskiem w Roztoce. Stanowi jakby zwieńczenie górnego biegu potoku Rostoka, mającego swoje źródła w Dolinie Pięciu Stawów, ponad kaskadami Siklawy.

Wodogrzmoty nie mają takiej siły wody jak Sikława, ale malowniczością na pewno ją przewyższają (choć Sikławie też nic nie brakuje). Z Mickiewiczem - poza nazwą nie mają nic wspólnego, nasz wieszcz nigdy tam nie był, ale gdyby się tam znalazł zapewne nie omieszkaby ich utrwalić w poezji,

Najprościej dotrzeć tam poprzez Łysą Polanę i Polanę Palenicę (autobusem PKS, lub busem), dalej ok. 45 minut na piechotę lub tramwajem konnym z Polany Palenicy.

49°14'03"N 20°05'15"E | [na mapie:H](#)

Zdjęcia dodane przez (w kolejności): fot. arch. PKL, fot. emilioz, sylwiancynka, sylwiancynka, sylwiancynka, Betix, sylwiancynka, marywil

Trasa dodana przez: pablo

Przewodnik wygenerowany w serwisie www.polskaniezwykla.pl. Wszystkie prawa zastrzeżone. Żadna część ani całość Mini przewodnika nie może być reprodukowana ani przetwarzana w sposób elektroniczny, mechaniczny, fotograficzny i inny; nie może być użyta do innej publikacji oraz przechowywana w jakiegokolwiek bazie danych bez pisemnej zgody Administratora serwisu. Copyright © 2007 Polska Niezwykła

Wygenerowano:
środa 22 maja 2024 00:30:27